

Z Lutczy

Gazeta Parafialna

Nr 321

CZERWIEC

2024

Nabożeństwo CZERWCOWE. Historia i znaczenie

Nabożeństwo czerwcowe to powszechne określenie nabożeństwa ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, które – zgodnie ze swoją nazwą – jest odprawiane codziennie przez cały czerwiec.

Podczas nabożeństwa czerwcowego zgromadzeni odmawiają/spiewają Litanię do Najświętszego Serca Jezusa oraz Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu.

Idea nabożeństw czerwcowych narodziła się w połowie XIX w. w głowie francuskiej siostry wizytki, Anieli de Sainte-Croix. Zakonnicę zainspirowały już wówczas popularne nabożeństwa majowe, miała nawet powiedzieć, że „skoro maj jest poświęcony Matce Bożej, to czerwiec trzeba ofiarować Sercu Jezusowemu”. Pomysł ten padł na bardzo podatny grunt – najpierw uzyskał aprobatę biskupa Paryża, a później papieża Piusa IX, który w 1873 r. zatwierdził nabożeństwo czerwcowe jako oficjalną modlitwę Kościoła powszechnego. W Polsce po raz pierwszy zostało jednak ono odprawione znacznie wcześniej – 1 czerwca 1857 r. w Lublinie. Trzeba zaznaczyć, że wybór czerwca jako miesiąca nabożeństw ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa nie był wyborem przypadkowym. W ten sposób nawiązano bowiem do objawień, podczas których Chrystus przekazał s. Małgorzacie Marii Alacoque (późniejszej świętej) 12 obietnic dotyczących czcicieli Jego Serca.

Miały one miejsce w czerwcu 1675 r.

Poza tym warto wspomnieć, że zwykle w czerwcu obchodzi się również Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa (jest to święto ruchome, przypadające na pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała, czyli pomiędzy 29 maja a 2 lipca).

9 pierwszych piątków miesiąca. Na czym polega to nabożeństwo? W pierwszy piątek miesiąca wielu wiernych przystępuje do spowiedzi i Komunii świętej. **Na czym polega praktyka 9 pierwszych piątków miesiąca i co się z nią wiąże?**

9 pierwszych piątków miesiąca to nabożeństwo, które jest znane wielu wiernym. Większość dzieci słyszy o nich na katechezie, zachęca się je też do tej praktyki tuż po Pierwszej Komunii. Dla dużej części osób pierwsze piątki miesiąca pozostają już na stałe dniem spowiedzi i komunii świętej. Skąd wzięła się ta praktyka?

9 pierwszych piątków miesiąca w objawieniach **Małgorzaty Marii Alacoque**.

Powiedział o niej sam Jezus francuskiej siostrze zakonnej, św. Małgorzacie Marii Alacoque w czasie objawień. Przez ponad półtora roku ukazywał jej On swoje Serce płonące miłością do ludzi i zranione ich grzechami. **Św.**

Małgorzata usłyszała od Jezusa o obietnicach, jakie daje On czcicielom jego Serca. Wśród nich pojawia się i ta: „Przyrzekam w nadmiarze miłosierdzia Serca mojego, że wszechmocna miłość moja udzieli tym wszystkim, którzy komunikować będą w pierwsze piątki przez dziewięć miesięcy z rzędu, łaskę pokuty ostatecznej, że nie umrą w stanie niełaski mojej ani bez sakramentów i że Serce moje stanie się dla nich bezpieczną ucieczką w godzinę śmierci”.

Wielka obietnica

Mówiąc to Jezus ukazał się św. Małgorzacie jako ubiczowany. Z czasem obietnicę tę nazwano „Wielką”, jako największą, jakiej człowiek może dostąpić w czasie ziemskiego życia. **Jezus obiecuje praktykującym 9 pierwszych piątków miesiąca, że nie umrą nie będąc w stanie łaski uświęcającej.** W najstarszym polskim miesięczniku katolickim, „Posłańcu Serca Jezusowego”, można przeczytać niezwykłą historię związaną z tą obietnicą.

Jedna z więźniarek obozu Ravensbrück została wyznaczona do egzekucji. Nie mogła uwierzyć, że po wielokrotnym odprawieniu dziewięciu piątków umrze bez sakramentów świętych. Tak się jednak złożyło, że choć dwukrotnie wzywano ją do tzw. transportu, z którego nie było już powrotu, w obu wypadkach niespodziewanie

polecono jej wrócić do obozu. Dotrwała do czasu, gdy do obozu przemycono puszkę z komunikantami. Została stracona w dniu, w którym przyjęła Komunię św.

9 pierwszych piątków miesiąca. Po pierwsze – Komunia!

Warto zwrócić uwagę, że **Jezus w swojej obietnicy mówi o przyjęciu Komunii świętej w kolejne 9 pierwszych piątków, nie o samej spowiedzi.** Aby jednak przystąpić do Komunii, trzeba być w stanie łaski uświęcającej, więc dobrze poprzedzić ją sakramentem pokuty. Stąd w wielu parafiach z racji pierwszego piątku organizuje się dodatkowe dyżury kapłanów w konfesjonałach.

9 pierwszych piątków miesiąca nie jest bynajmniej praktyką magiczną, nie ma nic wspólnego z zabobonem. Pomaga ona jednak wypracować nawyk regularnej spowiedzi i częstszego, niż tylko w niedzielę, przyjmowania Komunii Świętej.

29 czerwca – Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła

W dniu 29 czerwca Kościół powszechny obchodzi **Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła.** Pierwszego z nich Jezus nazwał „**Opoką**” – **skalą**, drugiego zaś powołał na Apostoła Narodów. Obaj ponieśli śmierć męczeńską w Rzymie podczas prześladowań chrześcijan, rozpoczętych na rozkaz cesarza Nerona. Przed watykańską bazyliką ku czci pierwszego z nich znajdują się ich posągi: **św. Piotr trzyma na nim w rękach klucze, św. Paweł – miecz.** Wśród różnych podań i zwyczajów ich dotyczących wymienia się też ich związki z grzybami i grzybobraniem.

Tradycja chrześcijańska wspomina, że byli zupełnie różni, ale łączyło ich jedno – miłość do Chrystusa i Jego Ewangelii.

1. Nowe imiona

Obaj opowiedzieli się za Jezusem i otrzymali nowe imiona. Szymon stał się Piotrem – Kefasem („skalą”), na której Chrystus zbudował Kościół. Szaweł zaś po nawróceniu przyjął imię Paweł – Paulus, czyli mały, okazując w ten sposób swoją pokorę. Piotr poznał Jezusa i był Jego najbardziej zaufanym uczniem, Paweł nie spotkał Go osobiście – gdy Jezus nauczał, on był dopiero nastolatkiem.

2. „Książęta apostołów”

Piotra i Pawła nazywano „książętami apostołów”. Paweł nie należał wprawdzie do grona Dwunastu, ale określany jest „apostolem” na podstawie swej charyzmy i powołania.

3. Listy włączone do Biblii

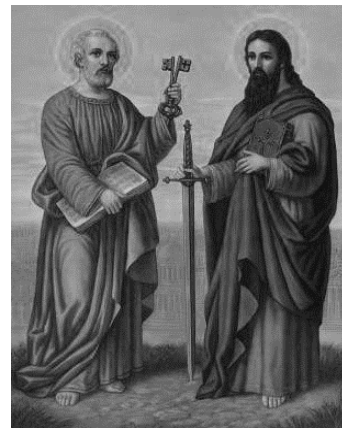
Św. Piotr pozostawił w swojej spuściźnie literackiej 2 listy, które należą do ksiąg Pisma Świętego, św. Paweł natomiast napisał lub był inspiratorem powstania aż 13 listów, włączonych do kanonu biblijnego.

4. Męczeństwo

Według dawnych podań obaj Apostołowie mieli ponieść śmierć męczeńską tego samego dnia. **Św. Paweł zginął w 67 r.** Tradycja zachowała w pamięci miejsce jego męczeństwa: za Bramą Ostyjską. Jako obywatela rzymskiego nie można go było ukrzyżować ani zabić w granicach Wiecznego Miasta, dlatego ścięto go mieczem za jego murami. **Św. Piotr poniósł śmierć męczeńską na krzyżu około 64 r.** za panowania cesarza Nerona. Najstarsze źródła tradycji wskazywały jako miejsce jego męczeństwa ogrody cesarskie, które rodzina Augusta Oktawiana założyła na brzegu Tybru pod nazwą „Pole Watykańskie”.

5. Najpopularniejsi patroni

Wykazy hagiograficzne wskazują 91 świętych i 31 błogosławionych Piotrów oraz 56 świętych i 20 błogosławionych Pawłów. Ku ich czci wzniesiono w Polsce ponad 300 kościołów. Obaj święci Apostołowie są też patronami Poznania; ponadto Piotr patronuje blacharzom, kowalom, sprzedawcom ryb, murarzom, a Paweł – marynarzom, powroźnikom, tkaczom.

SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY:

1 i 3 czerwca: 571a, 572, 573, Bara 579, 580, 583, 588, 591, 596
8 i 10 czerwca: 606, 610, 617a, 622, 623, 625B, 625A, 626, 629a
15 i 17 czerwca: 630, 633, 636, 637a, 637b, 637c, 643, 645
22 i 24 czerwca: 648, 650, 652, 655, 657a, 658, 661, 662, 664
29 czerwca i 1 lipca: 665, 665, 669, 671a, 672, 673, 674, 675, 677, 678

KOŚCIÓŁ ZABYTKOWY:

1 czerwca: 375 i 376
8 czerwca: 378 i 380
15 czerwca: 381 i 424
22 czerwca: 422 i 418
29 czerwca: 417a i 416